

Paradijs voor paarden

Tussen de buien door schijnt de zon fel op De Paardenmaat in Arnhem. Gelukkig staan de koffie, thee en gebak opgesteld onder een grote parasol. Eigenaar Piet Nibbelink heeft een groot gezelschap uitgenodigd voor de officiële opening van zijn nieuwe paddock. Niet zomaar een paddock, een 'Paddock Paradise'.

De Amerikaan Jaime Jackson bedacht het concept Paddock Paradise. Een Paddock Paradise is gebaseerd op de vijf vrijheden van Brambell (zie kader) en bestaat uit een pad van drie tot zes meter breed. Als paarden zo'n pad aangeboden krijgen, gaan ze automatisch meer bewegen. Het verspreiden van hooi over het hele pad helpt hierbij ook. Paarden zijn erg nieuwsgierig en zoeken altijd naar nieuwe prikkels, zoals waterpoelen, heuvels en struiken. Het systeem heeft volgens de bedenker een positieve invloed op de hoeven en het gewicht.

Trots

Piet Nibbelink opent de middag en is zichtbaar trots: "De nieuwe paddock is veel beter geworden dan ik had verwacht. Paarden moeten zich goed voelen in hun omgeving. Doen ze dat niet, dan worden ze ziek. De gemiddelde leeftijd die een paard in Nederland bereikt, is maar zes jaar. Ik schrik er elke keer weer van." De manege van Piet Nibbelink beschikt over 4,5 hectare grond. Daarop is twee kilometer pad aangelegd voor in totaal 32 paarden en pony's. "Het doel van dit systeem is om

soort eigen gedrag op te wekken bij dieren", legt Björn Rhebergen, eigenaar van Paddock Paradise Nederland, uit. "Dat betekent dus elementen toevoegen die voor dieren interessant zijn, zoals waterpoelen. Paarden staan bij een poel in hun natuurlijke drinkhouding, dat is beter dan drinken uit een bak."

Betwys landschap

De paddock van De Paardenmaat vormt een eenheid met het Betuwse landschap. Niet toevallig was Michael Witjes van de Stichting

Landschapsbeheer Gelderland betrokken bij de aanleg. "Ik heb meegedacht over hoe dit systeem in het Betuwse landschap past. Het is namelijk nogal wat, twee kilometer pad. Er zijn meidoorns geplant als omheining. Ook is er een boomgaard aangelegd, dat past precies in deze omgeving." Hoewel alles nog wat meer begroeid raakt, blijven de paarden vanuit de naastgelegen woonwijk goed te zien.

In de winter buiten

De paarden lopen sinds november vorig jaar in de nieuwe paddock. Ze hebben de hele winter buiten gelopen zonder deken, dat ging heel goed volgens Piet Nibbelink. Halverwege het pad staat een afgeknaagde boom. Nibbelink: "Dit was een signaal voor ons. Paarden doen dit voor extra ruwe vezels. Het hooi was toen nog niet goed. Nu krijgen ze genoeg ruwe stoffen, dus het 'geknaag' is gestopt." De nattigheid was afgelopen winter wel een probleem. Paarden eten geen nat hooi. Daarom zijn er nu voerbakken van binnenstebuiten gekeerde autobanden geplaatst. De naar binnen gekeerde rand beschermt tegen nattigheid

en de bakken kunnen niet gemakkelijk omgegooid worden. Iemand uit het publiek vraagt zich af of het systeem financieel wel haalbaar is. Nibbelink: "Je moet creatief zijn. Ik verdien er een boterham mee." Op de vraag of er ook nog beleg van afkan, lacht hij alleen. Iemand anders vraagt zich af waarom er hooi op het pad ligt, terwijl ook overal gras is ingezaaid. Björn Rhebergen: "Paarden zijn gemaakt om te leven in droge gebieden. Een paard is dus niet gebouwd op het eten van vers gras. Daarom krijgen ze hier hooi."

Weinig gezondheidsproblemen

De paddock ligt er opvallend opgeruimd en mestvrij bij. Dat heeft vast veel tijd gekost, merkt een bezoeker op. "Mest ruimen kost inderdaad meer tijd", geeft Nibbelink toe. "Nu is het hier heel schoon, maar meestal ligt er iets meer mest." Rhebergen vult aan: "Het is ook wenselijk dat er wat mest ligt. Een hengst markeert zijn eigen gebied en paarden snuffelen graag." Op de manege zijn nauwelijks worminfecties, vertelt Nibbelink. "Een keer per twee maanden verzamelen we mest van tien paarden voor

onderzoek. We hebben echter heel weinig besmettingen. Als het goed is, hebben de dieren hier ook geen kans op hoofbevangenheid. Een wat dikke shetlander die we hier hebben, is afgefallen sinds we het nieuwe systeem in gebruik hebben." De groep verplaatst zich naar een heuvel in de paddock, vanwaar we een mooi uitzicht hebben. Rhebergen: "Een paard is een vluchtdier en vindt het prettig om overzicht te hebben, vandaar deze verhoging." Tot slot brengt Piet Nibbelink een toast uit op de gezondheid van alle paarden. En na een korte heftige regenbui breekt opeens de zon door.

De vijf vrijheden van Brambell

De commissie-Brambell heeft in 1965 vijf vrijheden voor het dier geformuleerd. Dieren zijn vrij:

- van dorst, honger en onjuiste voeding
- van fysiek en fysiologisch ongerief
- van pijn, verwondingen en ziektes
- van angst en chronische stress
- om hun natuurlijke (soort eigen) gedrag te vertonen.

